

Original Article

ข้อเสนอแนะฉบับบีบ

ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา วิทยาศาสตร์สุขภาพชั้นปีที่ ๑ ของ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อัญชลี ชุมบัวทอง

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บทคัดย่อ	การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะสุขภาพจิตและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับภาวะสุขภาพจิต ของนักศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพชั้นปีที่ ๑ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ จำนวน ๓๐๑ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามสุขภาพทั่วไป GHQ-28 (General health questionnaire-28) กลุ่มตัวอย่างเลือกโดยการสุ่มจากกลุ่มการเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ chi square ผลการศึกษาพบว่ามีนักศึกษามีภาวะสุขภาพจิตปกติ ร้อยละ ๕๗.๕ และผู้มีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ ๔๒.๕ นักศึกษาจะมีผลการทดสอบที่มีปัญหาสุขภาพจิตมากที่สุด ร้อยละ ๕๖.๐ ปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) คือปัญหาทางด้านการเรียน ปัญหาทางด้านการเงิน และหากนักศึกษาพบปัญหาทางด้านต่าง ๆ จะปรึกษากับบิดา-มารดามากที่สุด ร้อยละ ๖๐.๑
คำสำคัญ:	ภาวะสุขภาพจิต นักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

บทนำ

นักศึกษาใหม่ในสถาบันอุดมศึกษาในปีการศึกษา แรกอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่านที่สำคัญเนื่องจากเป็นช่วงวัยรุ่นตอนปลายต่อเนื่องกับวัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุประมาณ ๑๘-๒๐ ปี และต้องปรับตัวทั้งในด้านการเรียน ซึ่งเปลี่ยนผ่านจากการเรียนในชั้นมัธยมปลายโดยจะมีอาชาร์ผู้สอนดูแลเอาใจใส่ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด มาเป็นการเรียนที่มีลักษณะการเข้าฟังการบรรยายโดยที่ต้องมีนัยในการเข้าเรียนด้วยตนเอง รวมทั้งการปรับ

ตัวในการใช้ชีวิตประจำวันที่แตกต่างจากเดิม และด้านสังคม เช่น การคบเพื่อนทั้งเพศเดียวกันและต่างเพศ การศึกษาของพรนภา บรรจงกาลกุล^(๑) พบว่า นิสิตนักศึกษาในวัยนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและอารมณ์อย่างรวดเร็ว เป็นต้นเหตุให้เกิดความเครียดได้มากซึ่งมีผลกระทบต่อความพำสุกในการดำเนินชีวิต ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีการแข่งขันสูง การดำเนินชีวิตภายใต้สภาพภารณ์ การเปลี่ยนแปลงเช่นนี้อาจทำให้นักศึกษาไม่สามารถ

ปรับตัวได้จึงมีโอกาสเกิดปัญหาสุขภาพจิตขึ้นได้ โดยนายและยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) และฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 - 2544) มีสาระสำคัญส่วนหนึ่ง กล่าวว่าสังคมไทยตระหนักและเห็นความสำคัญของ ปัญหาสุขภาพจิตมากกว่าในอดีตที่ผ่านมา ต่อมาฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) ในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยได้เน้นการพัฒนาศักยภาพของคนให้มีคุณภาพ มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างสมบูรณ์ทั้งทาง ด้านร่างกายและจิตใจ และได้กำหนดให้ส่งเสริม สุขภาพ จิตและป้องกันปัญหาสุขภาพจิตในประชากรวัยรุ่นซึ่ง ถือว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าอิ่งที่จะเติบโตเป็นกำลัง สำคัญในการพัฒนาประเทศและได้พัฒนาต่อเนื่องมา ถึงฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ว่าด้วยแนวทางใน การพัฒนาศักยภาพคนด้านสุขภาพจิตโดยสนับสนุน การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตอย่างองค์รวม และ เล็งเห็นความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพ ในทุกมิติ อย่างสมดูลทั้งจิตใจและร่างกายพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ที่จะเกิดขึ้น⁽²⁾

การสำรวจภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา เช่น ชั้นรัตน์ เพชรช่อ รายงานถึงปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพจิต ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ใน พ.ศ. 2542 โดยใช้แบบสำรวจสุขภาพจิต GHQ-28 ฉบับ ภาษาไทย พบว่า นักศึกษามีปัญหาสุขภาพจิตร้อยละ 24.5⁽³⁾ นิครัตน์ เทมทานน์ และคณะ ได้ศึกษาถึง ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครศรีธรรมราช ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ใน พ.ศ. 2546 โดยใช้แบบสำรวจสุขภาพจิต GHQ-28 ฉบับ ภาษาไทย พบว่า นักศึกษามีความผิดปกติทางจิตเวช ร้อยละ 50.4⁽⁴⁾ โดยเฉพาะในกลุ่มนักศึกษาที่มีเนื้อหา การเรียนมากและมีการแข่งขันสูง เช่น นักศึกษาแพทย์ วันเพ็ญ ธุรกิจตัวแทนการ ได้ศึกษาสำรวจสุขภาพจิต ของนิลิตแพทย์ มหาวิทยาลัยครินทร์หริโระ ชั้นปีที่ 1 ถึง 6 ใน พ.ศ. 2539 ด้วยแบบสำรวจสุขภาพจิต GHQ-60 ฉบับภาษาไทยพบว่ามีปัญหาสุขภาพจิตร้อยละ 24.6⁽⁵⁾

และสุกัญญา รักษ์ชีกุล และคณะ ได้ศึกษาภาวะ สุขภาพจิตของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น โดย ใช้เครื่องมือดัชนีชี้วัดสุขภาพจิตคนไทย ฉบับสมบูรณ์ พ布 ว่ามีปัญหาสุขภาพจิตร้อยละ 13⁽⁶⁾

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาสภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ เนื่องจาก มีการเรียนวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ แม้จะมีเนื้อหา ที่คล้ายคลึงกับหลักสูตรในชั้นมัธยมปลายก็ตามหากแต่ ลับชับช้อนมากขึ้นในระดับอุดมศึกษา ทั้งในภาค ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ อีกทั้งไม่มีอาจารย์ควบคุมดูแลให้ เข้าเรียนตามเวลา และต้องปรับตัวต่อสภาพสังคมใหม่ ของการเป็นนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงอาจมีผล ต่อการเกิดความเครียดต่อปริบทใหม่ ๆ และอาจเกิด ปัญหาสุขภาพจิตตามมาได้ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการ วิจัยคือ ศึกษาภาวะสุขภาพจิต และปัจจัยที่เป็นสาเหตุ ทำให้เกิดปัญหาสุขภาพจิตของนักศึกษาวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจภาคตัดขวาง (cross-sectional survey)

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ สุขภาพ ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวพระเกียรติ 5 คณะ ประกอบด้วย คณะพยาบาลศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์ คณะเทคนิคการแพทย์ คณะกายภาพบำบัด และคณะ สาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม⁽⁷⁾ ที่กำลังศึกษาอยู่ ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2551 รวมทั้งสิ้นจำนวน 315 คน ช่วงเวลาตั้งแต่ 7 กรกฎาคม 2551 ถึง 11 กรกฎาคม 2551 เลืออกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีจับสลาก สุ่มจากกลุ่มเรียนของนักศึกษาแต่ละคณะ (class sections) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่ง ประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางด้านลักษณะประชากรโดยทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ คณะ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย สถานภาพของบิดา-มารดา ราย

ได้ของบิดา-มารดา (รวมกัน) ต่อเดือน ค่าใช้จ่ายล้วน ตัวที่ได้รับในแต่ละเดือน สถานที่พักอาศัยในปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม General Health Questionnaire-28 (GHQ-28) ฉบับภาษาไทย ซึ่งพัฒนาจาก GHQ-28 ของ Goldberg⁽⁸⁾ โดย ธนา นิลชัยโภวิทย์ และคณะ⁽⁹⁾ ซึ่ง GHQ นี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการใช้สำรวจปัญหาสุขภาพจิตในประชาชนทั่วไป เป็นการคัดกรองปัญหาและโรคทางจิตเวชเบื้องต้น โดย จะบอกเพียงว่ามีปัญหาสุขภาพจิตหรือไม่เท่านั้น แต่ไม่สามารถวินิจฉัยโรคได้

GHQ ฉบับเต็ม ประกอบด้วยคำตาม 60 ข้อ (GHQ-60) ส่วน GHQ-28 ที่ผู้วิจัยใช้นี้เป็น Sub-scaled GHQ มีคำตาม 28 ข้อ แบ่งคะแนนเป็น 4 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เป็นอาการทางกาย (Somatic symptoms)

กลุ่มที่ 2 เป็นอาการวิตกกังวลและการนอนไม่หลับ (Anxiety and insomnia)

กลุ่มที่ 3 เป็นความบกพร่องทางสังคมหรือกลุ่มอาการละเลยไม่เอาใจใส่ต่อสังคมรอบตัว (Social dysfunction)

กลุ่มที่ 4 เป็นอาการซึมเศร้าที่รุนแรง (Severe depression)

โดยแต่ละกลุ่มจะมี 7 คำตาม รวมเป็น 28 คำตาม ตัวเลือกตอบในแต่ละคำตาม แบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ ดีกว่าเดิม เหมือนเดิม แย่กว่าเดิม แย่กว่าเดิมมาก ทั้งนี้ หากเลือกตอบในข้อดีกว่าเดิม หรือเหมือนเดิม จะได้ค่าคะแนนเท่ากับ 0 หากเลือกตอบในข้อแย่กว่าเดิม หรือ แย่กว่าเดิมมาก จะได้ค่าคะแนนเท่ากับ 1 โดยใช้จุดตัดคะแนน (cut point) ที่ 6 คะแนนขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 28 คะแนน เป็นเกณฑ์ในการตัดสินว่ามีปัญหาสุขภาพจิต

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาด้านต่าง ๆ ที่นักศึกษากำลังประสบ เช่น ปัญหาทางด้านการเรียน ปัญหาครอบครัว ปัญหาความล้มเหลวที่กับเพื่อน ปัญหาด้านค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือน ปัญหาการปรับตัวเกี่ยวกับการเรียนในมหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Windows Version 16.1 โดยใช้ 1) สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistical analysis) เช่น ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) สถิติเชิงวิเคราะห์ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในด้านต่าง ๆ กับภาวะสุขภาพจิตโดยใช้ chi square test

ผลการศึกษา

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 ชุด ได้แบบสอบถามสมบูรณ์กลับคืนทั้งสิ้น 301 ชุด คิดเป็นร้อยละ 95.56 คณะกรรมการและเทคนิคการแพทย์ ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ ร้อยละ 100

1. ข้อมูลด้านประชาราษฎร์

เป็นเพศหญิง ร้อยละ 91.1 มีอายุเฉลี่ย 18.4 ปี (SD 4.2) เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายช่วง 3.01 - 3.50 ร้อยละ 38.2 บิดา - มารดา อายุด้วยกันร้อยละ 83.1 รายได้ของบิดา - มารดา (รวมกัน) ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท ร้อยละ 31.6 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ได้รับต่อเดือน 3,001 - 4,000 บาท ร้อยละ 28.2 ปัจจุบันอยู่ที่หอพัก ร้อยละ 89.0 การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน ดูโทรทัศน์ หรือฟังวิทยุ ร้อยละ 39.2 (ตารางที่ 1)

2. ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา

มีผู้มีปัญหาสุขภาพจิต 128 คน (42.5%) คณิตเทคนิคการแพทย์มีปัญหาสุขภาพจิตสูงสุดคือ ร้อยละ 56 รองลงมาคือคณิตศาสตร์ ร้อยละ 50.8 เพศหญิง มีปัญหาสุขภาพจิตสูงสุดคือ ร้อยละ 44.2 อายุในช่วง 16 - 19 ปี มีปัญหาสุขภาพจิตสูงสุดคือ ร้อยละ 41.5 (ตารางที่ 1)

3. ปัญหาด้านจิตสังคมและสุขภาพจิต

นักศึกษามีความกังวลใจเกี่ยวกับผลการเรียน และทำให้มีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 44.3 นักศึกษาที่ตระหนักว่าหากผลการเรียนไม่ดีจะทำให้บิดา - มารดาผิดหวัง และมีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 46.5 ในกลุ่มที่

ตารางที่ 1 ข้อมูลค้านประชากรศาสตร์

ตัวแปร	จำนวน (ร้อยละ) n = 301 คน	สุขภาพจิตปกติ (ร้อยละ) n=173 คน	มีปัญหาสุขภาพจิต (ร้อยละ) n=128 คน	p-value
เพศ				0.058
พยาบาลศาสตร์	83 (27.6)	53 (63.9)	30 (36.1)	
เภสัชศาสตร์	59 (19.6)	29 (49.2)	30 (50.8)	
กายภาพบำบัด	50 (16.6)	34 (68.0)	16 (32.0)	
เทคนิคการแพทย์	50 (16.6)	22 (44.0)	28 (56.0)	
สาธารณสุขศาสตร์และสิ่งแวดล้อม	59 (19.6)	35 (59.3)	24 (40.7)	
อายุ (ปี)				0.067
ชาย	27 (8.9)	20 (74.1)	7 (25.9)	
หญิง	274 (91.1)	153 (55.8)	121 (44.2)	
16 - 19	294 (97.7)	172 (58.5)	122 (41.5)	
20 - 23	6 (2.0)	0 (0.0)	6 (100.0)	
24 - 27	1 (0.3)	1 (100.0)	0 (0.0)	
เกรดเฉลี่ยสะสมเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย				0.126
≤ 2.00	1 (0.3)	1 (0.3)	0 (0)	
2.01 - 2.50	9 (3.0)	7 (77.8)	2 (22.2)	
2.51 - 3.00	63 (21.0)	39 (61.9)	24 (38.1)	
3.01 - 3.50	115 (38.2)	71 (61.7)	44 (38.3)	
3.51 - 4.00	113 (37.5)	55 (48.7)	58 (51.3)	
สถานภาพบิดา-มารดา				0.199
อยู่ด้วยกัน	250 (83.1)	142 (56.8)	108 (43.2)	
บิดา/มารดา เสื่อมเสีย	15 (5.0)	12 (80.0)	3 (20.0)	
หย่าร้าง	36 (11.9)	19 (52.8)	17 (47.2)	
รายได้ของบิดา-มารดา รวมกัน (บาท/เดือน)				0.592
≤ 5,000	21 (7.0)	11 (6.4)	10 (7.8)	
5,001 - 10,000	95 (31.6)	56 (32.4)	39 (30.5)	
10,001 - 20,000	58 (19.3)	28 (16.2)	30 (23.4)	
20,001 - 30,000	39 (12.9)	22 (12.7)	17 (13.3)	
30,001 - 40,000	39 (12.9)	25 (14.4)	14 (10.9)	
≥ 40,001	49 (16.3)	31 (17.9)	18 (14.1)	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ได้รับ บาท/เดือน				0.619
≤ 1,500	8 (2.7)	4 (50.0)	4 (50.0)	
1,501 - 2,000	21 (7.0)	11 (52.4)	10 (47.6)	
2,001 - 3,000	62 (20.6)	38 (61.3)	24 (38.7)	
3,001 - 4,000	85 (28.2)	53 (62.4)	32 (37.6)	
4,001 - 5,000	71 (23.6)	41 (57.7)	30 (42.3)	
≥ 5,001	54 (17.9)	28 (51.9)	26 (48.1)	
ที่พักอาศัยปัจจุบัน				0.336
หอพัก	268 (89.0)	151 (56.3)	117 (43.7)	
อยู่กับบิดา-มารดา	19 (6.3)	14 (73.7)	5 (26.3)	
อยู่กับญาติ	14 (4.7)	8 (51.4)	6 (48.6)	
การใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน				0.479
เล่นเกมคอมพิวเตอร์/อินเตอร์เน็ต	29 (9.6)	17 (58.6)	12 (41.4)	
เล่นกีฬา	31 (10.3)	21 (67.7)	10 (32.3)	
เดินทางสรรสินค้า	3 (1.0)	1 (33.3)	2 (66.7)	
ดูโทรทัศน์/ฟังวิทยุ	118 (39.2)	61 (51.7)	57 (48.3)	
ทำกิจกรรมคณะ/มหาวิทยาลัย	16 (5.3)	7 (43.8)	9 (56.2)	
นอนพักผ่อน	65 (21.6)	42 (64.6)	23 (35.4)	
อ่านหนังสือ/ทบทวนความรู้ที่เรียนมา	31 (10.3)	19 (61.3)	12 (38.7)	
อื่น ๆ เช่น ทำงานบ้าน ทำงานหารายได้เสริม	8 (2.7)	5 (62.5)	3 (37.5)	

ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาวิทยาศาสตร์สุขภาพชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางที่ 2 ปัญหาด้านจิตสังคมและสุขภาพจิต

ตัวแปร	จำนวน	สุขภาพจิตปกติ	มีปัญหาสุขภาพจิต	p-value
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
	n = 301 คน	n=173 คน	n=128 คน	
ปัญหาด้านการเรียน				
มีความกังวลใจเกี่ยวกับผลการเรียน				0.067
ใช่	271 (90.0)	151 (55.7)	120 (44.3)	
ไม่ใช่	30 (10.0)	22 (73.3)	8 (26.7)	
หากผลการเรียนไม่ดีจะทำให้ บิดา-มารดาผิดหวัง				0.013**
ใช่	230 (76.4)	123 (53.5)	107 (46.5)	
ไม่ใช่	71 (23.6)	50 (70.4)	21 (29.6)	
มีความกดดันในขณะจากการแข่งขันสูงด้านการเรียน				0.007**
ใช่	175 (58.1)	89 (50.9)	86 (49.1)	
ไม่ใช่	126 (41.9)	84 (66.7)	42 (33.3)	
ปัญหาด้านการเงิน				
รายได้ที่ได้รับไม่เพียงพอใช้จ่ายในแต่ละเดือน				0.036**
ใช่	106 (35.2)	52 (49.1)	54 (50.9)	
ไม่ใช่	195 (64.8)	121 (62.1)	74 (37.9)	
ปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว				
มีความกังวลใจเกี่ยวกับปัญหาของครอบครัว				0.501
ใช่	38 (12.6)	20 (52.6)	18 (47.4)	
ไม่ใช่	263 (87.4)	153 (58.2)	110 (41.8)	
ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน				
สามารถเข้ากับเพื่อน				0.331
ได้	202 (67.1)	112 (55.4)	90 (44.6)	
ไม่ได้	99 (36.9)	61 (61.6)	38 (38.4)	
ปัญหาการปรับตัวเกี่ยวกับการเรียนในมหาวิทยาลัย				
				0.458
ได้	226 (75.1)	127 (56.2)	99 (43.8)	
ไม่ได้	75 (24.9)	46 (61.3)	29 (38.7)	
หากมีปัญหาเกิดขึ้นจะปรึกษากับ				
เพื่อน	83 (27.6)	45 (54.2)	38 (45.8)	
พี่น้อง	30 (10.0)	17 (56.7)	13 (43.3)	
บิดา-มารดา	181 (60.1)	107 (59.1)	74 (40.9)	
อาจารย์	7 (57.1)	4 (57.1)	3 (42.9)	

**มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

มีความรู้สึกดันภายในขณะของตนเมื่อจากการแข่งขันสูงทางด้านการเรียน และมีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 49.1 และพบว่ารายได้ที่นักศึกษาได้รับไม่เพียงพอใช้จ่ายในแต่ละเดือน ทำให้มีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 50.9 ส่วนปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวนั้นผู้ที่กังวลเกี่ยวกับปัญหาครอบครัว เป็นผลให้มีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 47.4 เช่นเดียวกับการที่เข้ากับเพื่อนไม่ได้ ร้อยละ 38.4 ส่วนการปรับตัวในการเรียนมหาวิทยาลัยไม่ได้ ทำให้มีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 38.7 นอกจากนั้นเมื่อมีปัญหาด้านต่าง ๆ เลือกที่จะปรึกษากับบิดา - มารดา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.1 (ตารางที่ 2)

เมื่อนำข้อมูลทั้งหมดมหาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสิบ เพื่อหาปัจจัยที่มีความลัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ได้แก่ ปัญหาทางด้านการเรียน เช่น หากผลการเรียนของนักศึกษาไม่ดี จะทำให้บิดา - มารดา ผิดหวัง ความกดดันภายในขณะของตนเมื่อจากการแข่งขันสูงทางด้านการเรียน ปัญหาทางด้านการเงิน คือ รายได้ที่นักศึกษาได้รับต่อเดือนไม่เพียงพอในการใช้จ่าย

วิจารณ์

กลุ่มที่ตอบแบบสอบถามมีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 42.5 ใกล้เคียงกับการศึกษา ของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2545 - 2546 ทุกชั้นปี มีผู้มีปัญหาสุขภาพจิต ชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 41.9⁽¹⁰⁾

นักศึกษาหญิงที่มีปัญหาสุขภาพจิตร้อยละ 44.2 ในขณะที่นักศึกษาชายมีเพียงร้อยละ 25.9 สอดคล้องกับการศึกษาของนลักชณ์ ไห้วพรหม และคณะ ที่ศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่สำรวจนักศึกษาจำนวน 12 คณะและ 1 วิทยาลัย พบร่วมนักศึกษาหญิงมีแนวโน้มจะมีปัญหาสุขภาพจิตมากกว่านักศึกษาชาย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ความวิตกกังวล และความแปรปรวนของอารมณ์⁽¹¹⁾ และการศึกษาของพนิดา ลังฉ-

พันธ์และคณะ ที่ศึกษาปัญหาความเครียดและสุขภาพจิตของนักศึกษาคณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นพบว่านักศึกษาหญิงมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาสุขภาพจิตมากกว่านักศึกษาชายในทุกชั้นปี⁽¹⁰⁾ รวมทั้งการศึกษาของรัตนา ศิริพานิช ชี้ว่าปัญหาเกี่ยวกับผลของการสภาพแวดล้อมต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาตามมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบร่วมนักศึกษาหญิงมีปัญหาในการปรับตัวในด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน การแข่งขันทางการเรียน การแบ่งเวลาเรียน และความรู้สึกไม่สงบอุ่นมั่นคงในสภาพการณ์การเรียนมากกว่านักศึกษาชาย⁽¹²⁾ รวมทั้งการศึกษาของดารณี ประคงศิลป์ ชี้ว่าปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาแพทย์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบร่วมนักศึกษาหญิงมีปัญหาการปรับตัวด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกายและการปรับตัวทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชาย⁽¹³⁾ อย่างไรก็ตามการศึกษาในครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

หากมีปัญหาด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นจะเลือกปรึกษากับบิดา-มารดา มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.42 การเลือกบิดา-มารดาในการปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เนื่องจากเป็นการเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ของการเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่เพิ่งผ่านการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อีกทั้งยังไม่คุ้นเคยกับทั้งเพื่อนและอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาเลือกที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับบิดา-มารดาจำนวนมากกว่า เพราะมีความลัมพันธ์ใกล้ชิดมากกว่าลึกลึกล้ำ แม้ว่าจะเป็นนักศึกษาที่อยู่หอพัก ไม่ได้พักอาศัยกับบิดา-มารดา แต่รู้สึกอบอุ่นทางใจมากกว่า การศึกษาของนงพงส์ ลิมสุวรรณ⁽¹⁴⁾ พบร่วมวัยรุ่นบางคนเมื่อเกิดความเครียดภายในจิตใจแล้วไม่สามารถระบายออกในทางที่เหมาะสมก็จะแสดงอารมณ์รุนแรง พลุ่งพล่าน ก้าวร้าว ซึ่งเป็นที่มาของการแปรปรวนทางจิตใต้สាាส่วนหนึ่งเกิดจากปัญหาการเรียน และการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ หรือการมี ลัมพันธ์สภาพที่ไม่ดีกับสมาชิกในครอบครัว เพื่อน ครู ในโรงเรียน หากนักศึกษามีปัญหาในด้านต่าง ๆ และสามารถปรึกษากับบิดา-มารดา ได้ก็

จะทำให้พฤติกรรมแสดงอารมณ์รุนแรงดังกล่าวลดลง ทำให้ปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาเผชิญไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนหรือคุณภาพชีวิตที่ดีของนักศึกษา และกูมามากวิชาติ แสงเขียว ได้กล่าวไว้ว่าผู้ที่มีการปรับตัวดีนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากองค์ประกอบในการทำหน้าที่ของครอบครัวอยู่ในลักษณะที่สมดุล สมาชิกทุกคนในครอบครัวได้รับการตอบสนองทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และลังคม โดยมีเป้าหมายให้สมาชิกในครอบครัวมีการพัฒนาและสามารถปรับตัวให้เข้าได้กับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ทั้งจากภายในและภายนอกครอบครัว⁽¹⁵⁾ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของฉัตรปวิน จรัสราษฎร์นี ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลลัมพุทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวพระเกียรติ พบว่าการมีสัมพันธภาพภายในครอบครัวที่ดีและมีมารดาเอาใจใส่ ต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลลัมพุทธิ์ทางการศึกษา⁽¹⁶⁾ รวมทั้งการศึกษาของมิลลิงและไรน์ไฮร์ช ที่พบว่าการที่เด็กมีบิดา-มารดาที่เข้าใจตนเองให้ความรัก ความอบอุ่น และช่วยเหลือในยามที่ต้องการ เด็กย่อมมีสุขภาพจิตที่ดี และการไม่มีปัญหาทางครอบครัว จะทำให้เด็กดีใจเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่⁽¹⁷⁾ บิดา-มารดาจึงเป็นหัวใจสำคัญในการเสริมสร้างสภาพบรรยายกาศในครอบครัวที่ดี อย่างไรก็ตามการที่บิดา-มารดา มีความไม่เข้าใจและไม่ลงรอยกัน อันจะนำไปสู่การเลี้ยงดูที่บกพร่องและการเปลี่ยนแปลงสถานภาพสมรสของบิดา-มารดา ซึ่งถือเป็นสถานการณ์ ที่ทำให้เกิดความเครียด ความรู้สึกไม่สบายใจแก่สมาชิกในครอบครัว ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาสุขภาพจิตได้ ส่วนการที่นักศึกษาเลือกที่จะปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 4.0 นั้นเนื่องจากการเรียนในภาคการศึกษาที่ 1 ของการเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 นั้นนักศึกษายังไม่มีโอกาสคุ้นเคยกับอาจารย์ที่ปรึกษาประกอบกับการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คณะที่เรียนทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพจะเรียนวิชาพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก่อน ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาจะเป็นอาจารย์

ประจำรายในคณะที่นักศึกษานั้นๆเรียน นักศึกษาจึงยังไม่มีโอกาสคุ้นเคยกับอาจารย์ที่ปรึกษามากนัก

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) คือ

1. ปัญหาด้านการเรียน

1.1 นักศึกษาตระหนักดีว่าหากผลการเรียนไม่ดีจะทำให้บิดา-มารดาผิดหวัง ซึ่งสัมพันธ์กับการที่นักศึกษาเลือกที่จะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับบิดา-มารดา ซึ่งแสดงว่า�ักศึกษามีความรัก ความเคารพ และคำนึงถึงความรัก ความห่วงใยของบิดา-มารดา หากนักศึกษาไม่ตั้งใจเรียนอย่างจริงจังจะทำให้บิดา-มารดาผิดหวังในตนเอง มีการศึกษาถึงความเครียดในวัยเรียนพบว่าหากนักศึกษามีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับบิดา-มารดา จะทำให้เกิดความเครียดอย่างมากและทำให้เกิดโรคทางจิตเวชได้ เช่น โรคประสาทวิตกกังวล ภาระการปรับตัวผิดปกติ ซึ่งอาจส่งผลให้การเรียนเลวลง⁽¹⁸⁾ หากนักศึกษามีปัญหาการเรียนที่ไม่เข้าใจจะยิ่งเพิ่มความเครียดและความวิตกกังวลมากขึ้นซึ่งเป็นที่มาของการมีปัญหาสุขภาพจิตได้

1.2 นักศึกษามีความกดดันในคณะจากการแข่งขันสูงทางด้านการเรียน นักศึกษาที่เรียนทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพจะมีการเรียนที่มีแต้มเฉลี่ยสะสมของการเรียนในช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย ในช่วง 3.01 - 4.00 รวมกันถึงร้อยละ 75.7 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียนดีมากแต่เดิม ดังนั้นเมื่อมาเรียนรวมกันกับเพื่อนที่มีผลการเรียนดีด้วยกันก็จะเกิดความกดดันในด้านการเรียนในคณะประกอบกับในช่วงที่ทำการวิจัย และให้นักศึกษาทำแบบสอบถามนั้นเป็นช่วงที่นักศึกษาได้เข้าเรียนในชั้นปีที่ 1 ไปได้เพียง 1 เดือนครึ่ง ซึ่งนักศึกษายังไม่ทราบผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยของแต่ละคน จึงเกิดความเครียด ความกดดันทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ความคิด รวมถึงการมุ่งหวังให้ประสบความสำเร็จในการศึกษา การที่นักศึกษาต้องอยู่ภายใต้สภาวะที่มีความกดดันต่าง ๆ นี้ย่อมส่งผลต่อสภาวะสุขภาพจิตได้ แนวทางที่จะแก้ไขปัญหาในด้านนี้คือ

คณาจารย์ที่เป็นผู้สอนในรายวิชาต่าง ๆ ในชั้นปีที่ 1 ที่มีโอกาสได้สอนและใกล้ชิดกับนักศึกษามากที่สุดควรแนะนำให้นักศึกษาอ่านหนังสือและบททวนเนื้อหาจาก การเรียนอย่างสมำเสมอเพื่อไม่ให้นักศึกษามาเร่งอ่านหนังสือในช่วงการสอบ ทำให้พักผ่อนไม่เพียงพอซึ่งจะส่งผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาเอง เมื่อนอนหลับได้น้อยก็อาจจะล่งผลให้เกิดความวิตกกังวลลงขึ้นเกิดขึ้นเป็นวงจรได้⁽¹⁹⁾

2. ปัญหาทางด้านการเงิน

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด เมื่อมาศึกษาในมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงต้องพักในหอพักถึงร้อยละ 89.0 เนื่องจากหอพักที่มหาวิทยาลัยจัดให้นั้นมีไม่เพียงพอที่จะให้นักศึกษาอยู่ นักศึกษาจึงจำเป็นต้องพักหอพักเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีค่าใช้จ่ายสูงประมาณ 1,200 - 1,700 บาทต่อเดือนต่อคน ทำให้นักศึกษาต้องแบ่งรายได้ที่ได้รับมาในแต่ละเดือนใช้จ่ายไปกับค่าเช่าหอพักทำให้รายได้ส่วนที่เหลือจึงจะนำไปใช้จ่ายส่วนตัวอื่นๆ เช่น ค่าอาหาร ค่าเลือพ้า และอุปกรณ์การศึกษา หากพิจารณาผลของความล้มพันธ์ของรายได้ที่นักศึกษาได้รับในแต่ละเดือนกับสภาวะสุขภาพจิตพบว่าไม่มีความล้มพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามหากนำค่าของความล้มพันธ์ระหว่างรายได้ที่ได้รับในแต่ละเดือนกับการที่นักศึกษามีความกังวลใจกับปัญหาทางด้านการเงิน พบร่วมกับความล้มพันธ์ก้อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.01$) แสดงว่าปัญหาทางการเงินเป็นปัญหาด้านหนึ่งที่ทำให้นักศึกษามีปัญหาสุขภาพจิต

สรุปจากรายงานการศึกษาในครั้งนี้พบว่า

- มีผู้มีปัญหาสุขภาพจิต ร้อยละ 42.5
- คะแนนเทคนิคการแพทย์มีปัญหาสุขภาพจิตสูงสุดคือ ร้อยละ 56
- เพศหญิงมีปัญหาสุขภาพจิตสูงสุดคือ ร้อยละ 44.2

สาเหตุที่ทำให้นักศึกษามีปัญหาสุขภาพจิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่

ปัญหาด้านการเรียน

- หากผลการเรียนไม่ดีจะทำให้ มิตา-มารดาผิดหวัง

- มีความกดดันในขณะจากการแข่งขันสูงด้านการเรียน

ปัญหาด้านการเงิน รายได้ที่นักศึกษาได้รับไม่เพียงพอใช้จ่ายในแต่ละเดือน

นักศึกษาที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ เลือกปรึกษากับบิดามารดา มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการแนะนำและการช่วยเหลือนักศึกษาที่มีปัญหาทางด้านการเรียนให้มีการจัดสรรเวลาให้เหมาะสมในการเรียนในระดับอุดมศึกษา ส่วนปัญหาทางด้านการเงินให้วางแผนการช่วยเหลือทุนการศึกษาให้กับนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอที่ได้รับจากครอบครัว และควรเป็นนักศึกษาที่ใช้จ่ายเงินอย่างสมเหตุสมผล ไม่ฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น

2. ควรศึกษาเบรริยบเทียบแต่ละชั้นปีว่ามีความแตกต่างของปัจจัยที่เป็นสาเหตุของปัญหาสุขภาพจิตต่างกันหรือไม่

3. ควรติดตามผลการศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษากลุ่มนี้ในทุก ๆ ชั้นปี เมื่อมีการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไปเพื่อเบรริยบเทียบกับผลเมื่อเรียนในชั้นปีที่ 1 ว่า มีปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาสุขภาพจิตแตกต่างกันอย่างไร

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ นายแพทย์ธนฯ นิลชัยโกวิทย์ ที่อนุญาตให้ใช้แบบสอบถาม General Health Questionnaire-28 (GHQ-28) ฉบับภาษาไทยในการวิจัย และขอขอบคุณอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ทุกท่านดังนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ เพียรกิจกรรม รองศาสตราจารย์ ดร.ปังอร นางทรัพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตัวพิเศษ

กตัญญูตานนท์ ที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัย และอาจารย์
ดิเรก พนิชย์สุกагಮ ที่ให้คำแนะนำแนวทางด้านล็อกิจ

เอกสารอ้างอิง

1. พรนภา บรรจงกาลกุล. การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับการเรียนของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ ในสถาบันผลิตครู สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ; 2539.
2. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. [สืบค้นเมื่อ 28 กรกฎาคม 2552]; แหล่งข้อมูล: URL: <http://www.nesdb.go.th/Default.aspx?tabid=62>
3. ชลีรัตน์ เพชรช่อ. ปัจจัยที่มีผลต่อสุขภาพจิตของนักศึกษา สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์วิทยาลงกรณ์. วารสารพยาบาลศาสตร์ 2546; 21:71-8.
4. นิควรัตน์ เทมทานนท์, จิรากรณ์ กาญจนะ, สุทธัน พฤฒานนท์. ภาวะสุขภาพจิตและพฤติกรรมการดูแลตนเองด้านสุขภาพจิต ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร์บัณฑิต วิทยาลัย พยาบาลรามราชนี นครศรีธรรมราช. (เอกสารการวิจัย) นครศรีธรรมราช: วิทยาลัยพยาบาลรามราชนี นครศรีธรรมราช; 2546
5. วันเพ็ญ ธุรกิจต์วัฒนการ. การสำรวจสุขภาพจิตของนิสิตแพทย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กวีโรจน์. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2540; 42:88-100.
6. สุกัญญา รักษ์เจกุล, รัชชัย กฤญณะประภกิจ. การศึกษา ภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2551; 53:31-40.
7. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวพระเกียรติ. คู่มือการศึกษา ปีการศึกษา 2551. กรุงเทพมหานคร: เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์; 2551.
8. Goldberg DP, William P. A user's guide to the General Health Questionnaire. Berkshire : Nelson publishing; 1988.
9. ธนา นิลชัยโกวิทัย, จักรกฤษณ์ สุขบั่ง, ชัชวาลย์ ศิลปกิจ. ความ เชื่อถือได้และความแม่นยำของ General Health Questionnaire ฉบับภาษาไทย. วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2539; 41:2-17.
10. พนิดา ลังพันธ์, ประภาพร ตั้งธนชนินช์, ลักษณ์ สาระรัตน์, จริยศักดิ์ สุทัพนະจินดา. ปัญหาความเครียดและสุขภาพจิตของ นักศึกษาสัตวแพทย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ชั้นบุรี. [สืบค้น เมื่อ 8 สิงหาคม 2552]; แหล่งข้อมูล: URL: <http://vet.kku.ac.th/ed/research12.doc>
11. ทรงลักษณ์ ไห้วพรหม, สุรวงษ์ ศรีสุวัจนะรี, ปัทมา ผุดจันทึก, พินอร แก้วแดง. การศึกษาภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบุรี. [สืบค้นเมื่อ 15 กรกฎาคม 2552]; แหล่งข้อมูล: URL: <http://www.sripanya.go.th/?id=199>
12. รัตนา ศิริพานิช. การศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต (เอกสาร การวิจัย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2531.
13. ดาวณี ประคงศิลป์. การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนัก ศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (เอกสารการวิจัย). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2530.
14. นพพา ลิ้มสุวรรณ. เตือนระวังโรงเรียนเสร้าพรेเข้าสู่วัยรุ่นและ เด็ก. หนังสือพิมพ์เดือน วันที่ 7 มิถุนายน 2539; 33.
15. ภูมภาคิชาติ แสงเที่ยว. การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัว และการปรับตัวของผู้ป่วยจิตเภท (วิทยานิพนธ์พยาบาล ศาสตร์มหาบัณฑิต). สาขาวิชาสุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช. บัณฑิตวิทยาลัย. เรียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2542.
16. พัตรประวีณ จัสรวัฒน์. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ ศึกษาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ. วารสารมจก. วิชาการ 2552; 12:33-52.
17. Millng KE, Reinherz H. Effect of marital disruption on children's school aptitude and achievement. J Marri Fam 1986; 48: 285-93.
18. วันเพ็ญ หัววิวัฒน์เจริญ, สาระ มนดี. ความเครียดของนัก- ศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลก่อการรุณ. วารสารสมาคม จิตแพทย์แห่งประเทศไทย 2539; 41:78-86.
19. Hodgson LA. Why do we need sleep: relating theory to nursing practice. J Adv Nurs 1991; 6:1503-10.

Abstract Mental Health of First Year Health Science Students in Huachiew Chalermprakiet University

Anchalee Choombuathong

Department of Biological Science, Faculty of Science and Technology, Huachiew Chalermprakiet University

Journal of Health Science 2010; 19:961-70.

The objectives of this research were to explore the mental health and factors influencing mental health. The research included 301 first year health science students at Huachiew Chalermprakiet University in the first semester during the academic year 2008. The samples were selected by random sampling out of class sections. The instrument was standardized GHQ-28 (General health questionnaire-28). Data were analyzed by using descriptive statistics and chi square. The results indicated that most of the first year health science students (57.5%) had good mental health. Some (42.5%) of them had mental health problems. Medical technology students had the most mental health problems (56.0%). There were significant relationships between the academic achievement and financial problems resulting in mental health complications at the 0.05 level of significance. Most students (60.1%) tended to consult with their parents in case of problems related to mental health.

Key words: **mental health, health science students**